

som Garant, maa have en væsentlig Indflydelse paa Afgørelsen af disse Spørgsmaal; jeg tror ikke, det gaar an at overlade det til en privat Institution; til en Hypotekforening, at disponere her. Glemmes maa det heller ikke, at saa vilde Hypotekforeningens Laan falde i to Afdelinger, saaledes at Hypotekforeningen løb Risikoen for den ene, den mindre Del, medens Staten løb Risikoen for den større. Og da det maatte antages, at man ikke vilde kunne bebyrde Hypotekforeningerne med hele denne Forvaltning uden ogsaa at yde dem et vist Vederlag derfor, vilde det være menneskeligt, om man fra Hypotekforeningernes Side ræsonnerede som saa: det gælder om at faa den Del af Laanet, som Hypotekforeningen løber Risikoen for, mindst mulig, for at den anden derigennem kan blive størst mulig. Derigennem vil man komme til at modarbejde det, som er Hensigten, at de Laan, som staaar foran Laanet gennem Stats-Boligfonden, bliver saa store som muligt, en Modarbejdelse deraf, som i og for sig ikke vilde være til Fremme for det, som naturligvis er ønskeligt, at Statsgarantien reduceres til det mindst mulige.

Flere ærede Ordførere har udførligt omtalt, hvilke Former for Byggeri man kunde tænke sig bedst fremmedes ved det foreliggende Lovforslag om Financiering, de har i denne Forbindelse peget paa Boligselskaber som særlig gunstigt stillede, og det ærede Medlem Hr. Henningsen har talt om, at Parcelbyggeri gennem Foranstaltninger af denne Karakter kunde ventes at blive særlig fremmet. Jeg ønsker at sige, at hvis dette kunde blive Tilfældet, skulde jeg i og for sig intet have derimod, thi om end Parcelbyggeriet og det Byggeri, der er præsteret af ikke faa af Boligforeningerne, er dyrere end Byggeri i mange Etager, byder det dog i mange Henseender saa meget gunstigere Boligforhold og knytter de enkelte Beboere saa meget nærmere til det Hus, hvori de bor, at det forekommer mig, at Fordelene derved meget vel kan veje op mod det øgede Beløb, som en Lejlighed i et saadant Hus koster i Sammenligning med, hvad den koster, hvor Talen er om høj Bebyggelse. Men jeg skulde dog tro, at naar der ydes Mulighed for en Financiering som den, der her foreslaas, paa Vilkaar saa forholdsvis gunstige som dem, der her kan opnaas paa Grundlag af de Kurser, som Statsgarantien betinger, skulde det ogsaa for saadanne Personer, hvis Virksomhed det er at bygge Boliger til Udlejning og even-

tuelt til Salg, kunne virke stimulerende. Jeg tror rigtignok, at skal vi komme igenem, maa vi have kaldt paa alle Former for Boligbyggeri.

I denne Sammenhæng omtalte det ærede Medlem Hr. Henningsen ogsaa § 5 og den Forsikring imod et eventuelt Tab, som gennem denne Paragrafs Bestemmelser er ydet, og udtalte i denne Sammenhæng tillige, at han mente, at byggende Kommuner gennem Lovforslaget fik Ret til Laan, og at Boligforeningsmedlemmer gennem Bestemmelserne i § 5 fik Garanti for at faa eftergivet indtil 20 pCt. af Anskaffelsessummen, for deres egen Kapital ofredes. Jeg vilde gerne have, at man ikke skulde lægge mere ind i de enkelte Bestemmelser, end der virkelig ligger, medens man paa den anden Side naturligvis som det ærede Medlem Hr. Hauge har Lov til at forudsætte, at hver enkelt Bestemmelse vil blive anvendt efter sin Ordlyd. Thi der er naturligvis hverken givet byggende Kommuner eller byggende Foreninger eller Privatpersoner nogen som helst Ret til Laan gennem dette Forslag; Forslaget siger udtrykkelig, at der kan ydes Laan, og det er klart, at Garantien, det vil sige Staten, i hvert enkelt Tilfælde maa have Indseende med dette Forhold og frit kunne afgøre, om et Byggeforetagende har en saadan Karakter, at man finder det forsvarligt at laane gennem Fonden til dette Foretagende.

Heller ikke er der gennem § 5 givet Boligforeningsmedlemmer nogen som helst Garanti for den Eftergivelse, det ærede Medlem Hr. Henningsen talte om. For at der overhovedet skal blive Tale om, at § 5 kan blive effektiv, kræves der, at visse Forudsætninger er opfyldt, og skønnes disse at være til Stede, maa der fra Administrationens Side i hvert enkelt Tilfælde skønnes, om der kan tillægges disse tilstedeværende Omstændigheder en saadan Vægt, at man bør gaa til en saadan Henstand eller Eftergivelse. Og der vilde jeg mene, at man i Almindelighed burde indskrænke sig til at give Henstand, thi derigennem vil jo, efterhaanden som Afviklingen af foranstaaende Laan gennem Hypotek- og Kreditforeninger finder Sted, Muligheden skaffes til Stede for, at Stats-Boligfonden, det vil sige Staten og Kommunen, som jo ogsaa er Garant, kan opnaa at faa ogsaa deres Part fyldstgjort, naar en Nedskrivning af de foranstaaende Prioriteter er naaet saa vidt frem, at den fulde Forrentning, den fulde Afdragen af Boligfondens Tilgode-